

ilma lomisest, kui neid tähhele pannakse
neist teggudest. //

Meile, kes, kui ma-rahwas, otseföhhe
Jummalä känna taewa-lautusse al ellame,
meile rágib suur Loja veel selgeminne om-
mäst tarkusest, wäest ja heldusest, kui
agga tahhaküme seist õiete märko wötta.
Keik ma-rahwa ammeti tööd näitwad selle
fülema Waimo peale, kelle käest üksnes
kosutamist ja önnistamist peame ootma
ning palluma, et meie tö ja waew middagi
mäksaks. Seeb se on ka, et meie fallis
Önnisteggia ni mitme mõnnusa tähhenda-
missee sanna sees ma-rahwa asjast, ammetist
ja tööst rágib, kui on: tähhendamisse sanna
winamäest (Matt. 20,1.) fulwimehhest (Luk.
8,4.), lillikestest wälja peál (Matt. 6,26.), sin-
napi inwakesüst (Matt. 13, 31.), heast kar-
jatsest (Joan. 10, 12.), ja ni mitto teisi veel.

Nenda kui se Jummalä selge tahminne
on, et innimesed tarküst ja walgustust
ennestele pearwad forjama neist asjast, mis
nende filmade ees on, ja mis nemmadi

omma ammeti polest fätte wötwad, nenda
meiegi peame, lahtise filmaga ja Jumma-
lä ennestele meie tulletades, seik asjo tar-
gaste tähhele pannema, fust jálle head
öppetust fätte saaküme. Leiame siis tödeste
igga sammo peált omma elo-tee körwas
maad sekss, et mötted Jummalä pole touš-
wad, ehk et mu wiil tarwilisse maenit-
susse peále same. Igga kirwi, igga taim,
igga lojus aiab nago mõnnuist jutto meiega
Jummalä tarkusest ja heldusest, kui agga
körwad lahti ja arro fätte wöttame.

Mis tullusa möttte peále nüüd hiljaste
sain ühhe metsa pu läbbi, sedda tabhan
teile veel ülesräkida. Olli mul monne
aasta eest nattuke pitkemad teed käia.
Juhtusin ühhe kohha peale, kus moisa teo-
mehhed ühhe kusko mahha raiusid. Jäin
seisma sedda tööd tähhele pannes. Moisa
herra, kes jures olli, andis käsko, et suht
suurt illusat nine-puud ei piddand mitte
mahha raiutud sama, nenda et se üksnes
senna kohta seisma jái. Kui taggasid tul-